

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. i. Omnia vana esse: & res ex fide sua cuiq[ue] respondere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Polícraticí de Curialíu nūgís.

Omnia vana esse: et res ex fide sua cuiq; respondere.
Capitulum primum.

Nota non esse
credendū som-
nijs et augu-
rijs.

Vsticanū & forte offelli prouerbiū est. Qui somnijs & augurijs credit nunq̄ fore securū. Ego sentētiā et verissimā et fidelissimā puto. Quid enim refert ad cōsequentiam re- ni: si quis semel aut ampli⁹ sternutauerit: qd si ossitauerit: quid deide si vndecūq; sonū emi serit? Hec tamen ex causis quas phisici nouerunt aliquatenus ad eum pertinet circa quem fiunt. Esto/ dum aliena opera impedire aut promouere nō queant: sicut nec inania carmina aut supstitiose quedā ligature q̄ tota medicorū secta cōdemnat: licet hec ipsa a quibusdam eminētiori quodā nomine phisicā soleant appellari: phisicū etenim dicunt: cuius occultissima ratio est: vt humano sensu nequeat comprehendī. Nihil etenim est vel sit cuius ortum legitima causa & ratio nō pcedant. Et vt alius ait. Nihil sit in terra sine causa. Cōstat itaq; q̄ artificis nature manū nihil euadit. Ex quo cōsequēter patet: ad philosophiam omnia pertinere. Ego quidē quocunq; modo ista se habeāt: indubitanter credo illa sola nō esse respuenda que ex fide proueniunt et referūtur ad gloriā omnipotētis dei: cū scriptum uouerim. Omnia quecūq; in opere vlin verbo feceris in nomine dñi facite: in quo solo via hominis p̄sperat. Sic omnium sanctarū turba precessit. Guthbert⁹ signifer quidā gentis nostre in lege domini euāgeliū iohannis supponebat infirmis & curabantur. Beati stephani tunica superposita et mortuum suscitauit. Simbolum apostolicum demonia cū a quo portabatur curauit. Oratio dominica herbis dum legebātur aut dabantur ex fide dicta: sepissime contulit optatum salutis effectum. Beatus benedictus signo crucis vas mortiferū fregit: ac si pro signo lapidem intorsisset. Capitula euangelii vel gestata: vel audita: vel dicta: inueniūtur profuisse q̄ plurimis. Hec equidem & similia non modo licita: sed & utilissima sunt. Alia vero non tam cōtemnenda q̄ fugienda. Certum siquidem est q̄ diligentibus deum omnia cooperantur in bonum. Infideles aut reprobos: aut etiam hesitātes in fide: multis permittit deus ludificationibus subiacere. Omnia tamen tantum possunt quantum excipientis fides permittit. Vnde & iulius cesar nullo augurio nullave superstitione a quocunq; incepto potuit absterri. Cōtigit em̄

Phisicum
quid dicatur.

Cōcor. j. lib. iij
ca. viij.
Job. v. ca.
Hō omnia ad
pbiam prinē.

Colocen. iij.
et ar. l. in noie
vñi. L. de offi.
prefec. pret.
De guthberto
Nota p euangeliū
Jobis i firmos sanari.
De orone do-
minica.
De beato be-
nedicto.

vt in. c. f. extra
de here. r. Job
c. iij. qui dubi-
us est in fide
i fideliter agit
et q̄ populatoz

vt quāq; in affricam nauigio proficiscēs in egressu nauis prolabe-
retur: verso itaq; in melius omine: teneo te iquit affrica: eāq; ob-
tinuit: preterea calphurnia vxor eius ea nocte quam is in terra
ultimā gessit: vidit eum multis vulnerib; cōfectum in sinu suo
iācere: rogansq; vt die sequēti a curia abstineret: nō obtinuit ne
ille in vita sua aliquid timidum quocunq; auspicio egisse videre-
tur. In excidio massiliensium lucum qui diis sacratus haberef:
primus ausus est credere probās se ab omni superstitiōe alienū.
Beatus quoq; marcus euangelizandi causa alexandriam profi-
ciscens: cum nauem egressus rupisset calceū gratias agens iter
suum expeditum esse protestatus est. Si quis reuocatus fuerit
intereūdum: non ob id si quid in nomine domini fuerat inchoa-
tum pretermittat: nisi forte omnem reuocationem ominosam
esse corni persuadetur exemplo: qui coloris amisit venustatem
dum reuocatus a cornice progredi maluit q̄ manere. His vero
nugis mens incauta seducitur: sed fidelis nequaq; acquiescit.

est vastat rē.
vnde in euan-
gelio dicitur. fides
tua te saluauit

De brō mar-
co euāgelista.

De coruo qui
pdidit colorē.

¶ Non contemnēdas esse rerum omnino na-
turaliū significationes. Capitulum. II.

Non tamen licet omnia vana esse: fidemq; arguriis al-
ferere non habendam: ideo signorum que a disposi-
tione diuina ad erudiendam creaturam cōcessa sunt
fidem & fructum euacuo. Multipharie siquidē mul-
tisq; modis suam deus instruit creaturam: & nunc elementorū
vobis nunc sensibilibium aut insensibilibium rerum iudiciis pro-
nt electis nouerit expedire: que ventura sunt manifestat. Futur-
ras itaq; tempestates aut serenitates: signa quedam anteceden-
tia preloquūtur vt homo qui ad laborem natus est: ex his pos-
sit sua exercitia temperare. Hinc agricole/ hinc naute familiari-
bus quibusdam experimentis quid quo tempore geri oporteat
colligunt: qualitatem temporis futuri ex eo quod preterit me-
tientes. In qua re nec aues de quibus sermo precessit: parentis
nature beneficio arbitror destitutas. Mergus: alciones: cignus
archana nature frequēter aperiūt. Cū etenim circa mediū hye-
mis/ altiones nidificare ouaq; fouere cōspexeris: de quindecim
dierū gratissima serenitate ne dubites: eosq; naute solēt diligen-
ti; obsuare: dicuntq; dies altiōite: quib; vix vltenuis flat; aura
sētif. ¶ Hos ad pcuratiōem pullorū suorū sibi a natura cōcessos
verisimiliter opinaberis. Cum vero fluminalium auiū corpora in

¶ lib. f. ca. de
omnibus.
De mergo/ale-
tione/ r cigno.
Altiones quā
nidificant in
hyeme. xv. die
bus tempus
serenatur.